

[XXX]

- [4] Καὶ τὸν φεβρουάριον τοῦ νθ-ου ἔτους ἀπέθανεν ὁ ἀμηνῶς ὁ Μου-
ράτης. καὶ τοῦτο οὐκ ἀκούσαντός μου εἰς τὴν Ἰβηρίαν, ὡς ἦλθον εἰς
15 τὴν Τραπεζοῦντα, λέγει μοι ὁ βασιλεὺς· «ἄρχον ἀποκρισιάριε, νὰ σε
εἴπωμεν καλὰ μαντᾶτα· μόνον νὰ μᾶς δώσης τὰ συγχαρίκια». καὶ ἀνα-
στάς προσεκύνησα αὐτὸν εἰπὼν· «νὰ ποιήσῃ ὁ Θεὸς πολυχρόνιον τὴν
βασιλείαν σου, ὅπου πᾶσι τρόποις εὐεργετεῖς ἡμῖν καὶ θέλεις μᾶς εὐερ-
γετήσῃν καὶ νῦν τὰ καλὰ μαντᾶτα. ἀμὴ ἡμεῖς τί ἄξιον ἔχομεν νὰ ἀπο-
δώσωμεν τῇ βασιλείᾳ σου;». καὶ λέγει μοι τὸν θάνατον τοῦ ἀμηνῶ καὶ
ὅτι ἐγένετο καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ αὐθέντης καὶ δέδωκε πολλὰ τὸν βασιλέα
5 καὶ ἔστερξεν ἵνα ἔχη καὶ τὴν ἀγάπην, ἣν μετὰ τοῦ πατρὸς του εἶχε τὸ
ὀσπίτιον ἐκεῖνο.
- [5] Καὶ ἀκούσας τοῦτο ἐγενόμην ἄφωνος καὶ οὕτως ὀδυνηθεὶς, ὥσπερ
νὰ με ἔλεγεν θάνατον τῶν ἐμῶν φιλότων. καὶ μέχρι τινὸς καταφιάσας
λέγω· «δέσποτά μου, τοῦτο οὐ χαρίεν μαντᾶτον, ἀλλὰ καὶ ὀδυνὸν λίαν».
10 καὶ λέγει· «πῶς, καλέ;». καὶ εἶπον· «διότι ἐκεῖνος ἦν γέρον καὶ τὸ κατὰ
τῆς Πόλεως ἀπεπειράσθη αὐτῷ καὶ πλέον οὐδὲν ἤθελεν ἐπιχειρησθεῖν
τοιούτων τι, ἀλλ' ἤθελε μόνον τὴν ἀγάπην καὶ εἰρήνην. ἀμὴ οὗτος, ὅπου
ἐγένετο νῦν αὐθέντης, ἓν νέος καὶ παιδιόθεν ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν,
νὰ ὑβρίζῃ καὶ νὰ ἐπαπειλῆται, ὅτι θέλει ποιήσῃν τὰ καὶ τὰ κατὰ τῶν
15 Χριστιανῶν.
- [6] Καὶ ἡ Πόλις, ἥπερ ἄλλοτε, ἓν ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν τοῦ αὐθέντου
μου τοῦ βασιλέως τοῦ γαμβροῦ σου ἠπορημένη, καὶ χρέος εἰς τὰ εἰσοδή-
ματα ἐκείνης πολὺ καὶ ἀπορία εἰς πάντα. καὶ ὁ αὐθέντης μου ὁ |
βασιλεὺς νέος αὐθέντης καὶ θέλει καιρὸν εἰρηγικόν, νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ
20 ἐκείνης. καὶ ἂν παραχωρήσῃ ὁ θεὸς νὰ κινηθῇ ἀπὸ τῆς νεότητος αὐτοῦ
καὶ κακίας καὶ νὰ ὀρμήσῃ κατὰ τῆς Πόλεως, οὐκ οἶδα τί νὰ γένηται.
ναί, ἂν εἶχεν εὐδοκήσῃν ὁ Θεὸς νὰ ἀπέθνησκεν οὗτος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ,
ιδὸν εὐφρόσυτος κατὰ ἀλήθειαν ἀγγελία, ἐπεὶ ἄλλον οὐκ εἶχε καὶ ἀπὸ
τῆς λύπης ἤθελε γενεῖν καὶ ἀσθενέστερος καὶ ὀλιγοχροσιώτερος· καὶ μέ-
σον τούτου ἤθελε ἀναρρωσθῆναι καὶ τὸ ὀσπίτιον ἐκεῖνο, καὶ ἀποθανόν-
5 τος ἐκείνου, ἤθελε ὑπάγειν εἰς προτίμησιν μεγάλην». καὶ λέγει μοι·
«σὺ εἶσαι καὶ τῶν φρονίμων καὶ τῶν πρώτων ἀρχόντων τοῦ ὀσπιτίου
ἐκείνου καὶ θέλεις γινώσκῃν καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα καλλίω· ὅμως ὁ Θεὸς

δυνατὸς ἔνι νὰ τὸ ποιήσῃ διὰ καλόν». καὶ εἶπον· «οὕτως ἔναι, ὡς ὀρίζεις», καὶ ἀπέμεινεν εἰς ἐκεῖνο.

Riccardo Maisano (επιμ.), *Φραντζῆς Γεώργιος, Cronaca* [Corpus Fontium Historiae Byzantinae 29], Academia nazionale dei Lincei, Ρώμη 1990.